

E SERVEM LEX EST, LEGEMQVE TENERE NECESSE EST?
SPES CERTE NEC MENS, ME REFERENTE, DEEST;
SED LEGE, ET ECCE EVEN NENTEMVE GREGEMVE TENEN-
TEM.
PERLEGE, NEC ME RES EDERE RERE LEVES.

Eve's Legend

*We verzekeren met klem:
denkt de lezer trekken te herkennen,
weet, de tekst beschreef
nergens echte mensen.*

Perec

Net bevreesd mekkerende beesten, bereden zeven *velvet green* Mercedessen-Benz, de vensters bedekt met crème-gele repen crêpe, beheerst West End Street en zwenkten de eerste weg rechts te Temple Street, steegjes met sterrenkers nemend, begrensd met berken en essen, welke de plek wezen der tengere en tevens verheven Exeter Kerk. Vele mensen wensten de thermen te betreden. Welke verzwegen legenden bleken deze verzegelde vensters te verbergen?

‘Het betreft?’

‘Het betreft de kerkheer! De herder der gemeente!’

‘Je bent gek, het leken me vedetten!’ mekkerde een besje met een lege bek verwezen.

‘Let’s bet three pence! ’k Denk Mel Ferrer!’ beweerde een gesjeesde westernexpert.

‘Me reet! Peter Sellers werd gereden!’ weerlegden zeven teevee-gekken hetgeen beweerd werd.

‘Mel Ferrer! Peter Sellers! Never!’ verweerde ’k me geërgerd, ‘Het betreft Bérengère de Brémen-Brévent!’

‘Bérengère de Brémen-Brévent!!’ repeteerden de mensen perplex m’n exegeese.

‘Zeker,’ verhelderde ’k mezelf, ‘Béren-gère, Béren-gère “The Qeen”, Béren-gère “The Legs”, Dresden en Leeds ver-eren d’r; Rex, de Sélect, de Pleyel dwepen met d’r! Béren-gère, de felbegeerde ster met d’r wereldbekende scènes, ve-dette der vedetten, fee der jetset-gelegenheden en feesten! Ze begeesterde een heel leger geesteleken: de eerste beelden met Béren-gère en d’r wegwerpemde kleren deden negenennegen-teg kerels verlekkerd smelten!’

‘Met welke reden wenst ze de kerkheer te spreken? De pre-ken en vespers bleken zeker geen beweegreden,’ prevelde een betweter met pet en spencer.

‘Let wel!’ preekte ’k belerend. ‘Béren-gère wenst terecht de kerkheer te spreken: de kerkheer deelt het erfrecht met Her-berth Merelbeke, Thérèse Merelbokes beb, en Thérèse Merel-beke bleek Béren-gères beste leersleng!’

Perplex speelde de betweter met z’n ebben leeslenzen.

‘Het leek me extreem verstrengelend: hetzelfde nest, d’r beb, het stempel beste leersleng te hebben.’

De stress werd me te erg; het gebekvecht verwerpend wenste ’k er weg te wezen. De mensen meden me meer en meer. Per pedes beende ’k weg met de wens Hélène te spre-ken ...

Een leeg schemerend steegje verder herkende ’k spreektek-sten welke de ether teder leek te fezelen:

‘... De kerk bleek een begeesterde bende ...’

‘... Er werd te veel met geld gesmeten ...’

‘... Ze vent d’r edelstenen.’

‘Veel?’

‘... En ze heelt?’

‘De kerkheer en z’n netwerk helpen d’r.’

‘... hé hé! ...’

De zeng werd sterker. De rest dreef weg ...

Hélène verbleef te Estelles flet, tegen New Helmstedt Street, met rechts Regent's Street en even verder het Belvédère. 'Geen entree,' weerde een strenge cerberes me. Zeven pence verder werd me het betreden zeker gesteld.

Hélène bleek er te wezen. Ze verstrekte me een flesje schweppes, hetwelk 'k ten dele leegleebberde. 'k Legde m'n vest neer en veegde het zweet weg.

'Weertje, zeg!'

'De thermemeter geeft zevenenderteg weer!'

'Geen lente meer, hè?'

Hélène verstrekte me een Kleenex. 'k Depte sreen m'n schedel.

'Relax! Geen stress!'

Ze leek tevredengesteld, evenwel merkte 'k met welke verve ze de meest recente weetjes meteen wenste te vernemen; sterker, een tel verder checkte ze reeds snel:

'Bérenière treft de kerkheer?'

'Yes.'

'Perfect! Het werkt versnellend!'

'Welke wensen heb je, Hélène? Vergeet het!'

‘Verrek, Bérengères jewel en stenen wekken m’n begeerte.’

’k Temperde Hélénes bezeten gekte.

‘Het werd een eche! De kerk bleek geheel beschermd: zeker negenteg tenten dekken de entrees, twee keer zeventeg *green berets*, gewend de gelederen te versterken, versperren de weg, echt gekkenwerk!’

‘Weg met deze beletsels! ’k Tref ergens een bres en geef mezelf entree, de rest regelen we ter plekke.’

’k Heb evenwel m’n bedenkingen en breng de gezegde teksten te berde welke het lege steegje recent lekte:

‘Vergeef me, er schenen rebelse kerels te wezen welke Bérengères edelstenen eveneens wensen te stelen!’

Héléne zweeg. Enkele tellen verstreken veelbetekenend.

Perplex zegde ’k:

‘Ben je gestrest?’

‘k Denk,’ stelde Héléne bedeesd.

‘Welke enerverende steelse bedenksels kwellen je?’

‘k Verdenk deze etter Ernest.’

‘Het verrekke excrement?’

‘Zeker! Deze verpeste vent met z’n zeven Helleense efenben!’

‘k Wens ze de nek te breken!’

‘Scheer je weg,’ verweet Héléne me fel, ‘je bent gek, een medemens het leven nemen werkt enkel tegen je: eer je het weet, teer je je hele leven weg te Fresnes; we nemen ze wel beet!’

Hélénes reflecteren stemde me tevreden, ’k bemerkte echter: met deze stelregel negeerde ze de ernst te veel:

‘Ernest en z’n efebren meppend een lesje leren geeft enkel mêlee; de gelegenheden leken beperkt, en het weekend verstreek snel: met welk recept, met welk vertelsel betreden we Bérengères bedstee?’

‘Ezel! ’k Werk met Thérèse!’

‘Thérèse? Thérèse Merelbeke?’

‘Zeker! Deze beste Thérèse speelt het spel mee. De kerkheer en z’n geesteleken hebben de fervente wens bedenkeleke feestjes te geven en er Thérèse mee te fêteren!’

‘Echt, Thérèse,’ herneem ’k mezelf, de gedegen en perverse geslepenheden grepen me, ‘Thérèse, je bedenkt het! Thérèse verbleef echter te Rennes, het bleek zeven keer negennegenteg werst te wezen!’

‘Je hebt echt geen hersens, Clément! Geef me een reden geen telex te verzenden?’

De peeteetee-klerk smeerde z'n keel, krepte z'n schedelvel, schepte z'n nehs leeg en schreef met een bedeesde geste netjes enkele tekstregels met hellende letters.

'De telex, essveepee?'

'Bezet!'

'Hebben de werknemers het werk neergelegd?'

'Meld je tegen zevenen!'

'k Ben gestrest. Ken je geen snellere weg?'

'Ben je erg gestrest?'

'k Ben heel erg gestrest,' dremde 'k, 'terwel 'k me zelfs beheers!'

Ten leste kreeg 'k een velletje vergé en schreef deze beperkte exprestekst:

THERESE MERELBEKE. JETEE DES FRERES FERRET
ZEVEN. ZEVENENDERTIG RENNES. GEREED EN WEL.
MELD JE SNEL. CLEMENT

De klerk neemt de telex, verwerkt de tekst en rekent twelvé pence.

‘Verrek!’ scheld ’k. ‘Veel geld, zeg, twelwe pence: je bent een flessentrekker.’

‘De regels, de regels,’ zemelt de klerk streng en sec. Snel leg ’k de gewenste twelwe pence neer en vertrek.

Elsters bermen werden m’n zwerfstreek. De brem en de evergreens beheersten de ether. Bleke mensen, geen enkele met zeebenen, hengelden er zeelt en sneep weg. De geesteleke Bennett ventte kekererwten en gefermenteerde flensjes; z’n tenen leken net belegen chester. Welshe menstrelen speelden verweesd en bezeten met kleppers en met de rebec de re treffend. Gezeteld tegen de crèches, de vensters vergrendeld sedert de medewerkers er het werk neerlegden, werkten negennegenteg drehmesen de Nestlé weg welke snelwerkende memmen verstrekten. Beesten mekkerden. Een gerezen heg verleende kwetterende merels een nestelplek. Efemere en gelede steekwespen zwermden beneden ceders. Mechelse herders kleefden lebberend tegen teckel- en setterteeffjes’ tepelstreken. ’k Bekeek slenterend de heren Stefenssen herdenkende stèles; deze heren kenden meerdere leermeesters, te weten een zenmeester met z’n sekten, en Effel en Perret, en ze zetten eens scherpe smeedwerken neer, gegeven de zevenenderteg nederzettengen welke deze sekten ’n Perzenstreken en Helleense gemeenten gecreëerd hebben.

Het treft me echt. ’k Heb het spleen en het speelt met me. ’k Ben met m’n geest reeds te Ellesmere. De zeeën en de gletsjers, de sterns en de tempeesten. Weg te wezen! M’n streek weer te betreden! Met de hemelse helderheden welke de ether reflecteerde, en het verweerde, gele berggesteente en

de beemdgerst welke tegen september met de vlegel bewerkt werd! En de nes welke tegen de Kretenzer Zee verrees en de tempels te Efeze! Clemente Thélème: Scève en Sterne weer te lezen, en Mersenne, en Wegener! ...